Lieta Nr.120021615

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2015.gada 1.jūlijā

Liepājas tiesa
tiesnese Aiva Daidere izskatījusi rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietā iesniegto /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.20-19/109 (turpmāk- arī kā Lēmums),

k o n s t a t ē j a :

2015.gada 12.martā Valsts policijas Kurzemes reģionālās pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Ints Burkēvics (turpmāk- amatpersona) /pers. A/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PF397606 par Ceļus satiksmes noteikumu (turpmāk tekstā- CSN) 245.1.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka /pers. A/ 2015.gada 12.martā plkst.19:03 vadījis transportlīdzekli BMW 730, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Liepājā pa Sūnu ielu, virzienā no Ūliha ielas uz Dzintara ielas pusi, kura priekšējo durvju stikli pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām- gaismas caurlaidība 62 %. Mērījums veikts ar ierīci Tint Meter Modei 200 sēr.Nr.L025034126, HI75034126. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{24}panta divdesmitās daļas. Saskaņā ar Latvijas APK 32-37., 268.-274.^{1}pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu un pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{24} panta divdesmitās daļas nosacījumiem, amatpersona pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 397606 /pers. A/ uzlikt naudas sodu 85 *euro* apmērā.

2015.gada 25.martā /pers. A/ amatpersonas lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pārsūdzējis, lūdzot atcelt lēmumu par administratīvā soda piemērošanu un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Izskatot /pers. A/sūdzību, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks E.Boļšakovs ar 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.20-19/109 2015.gada 12.marta amatpersonas lēmumu atstājis negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidījis.

Iestādes lēmumā konstatēts tālāk izklāstītais. Tas ir, ka lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ 2015.gada 12.martā plkst.19:03 vadījis transportlīdzekli BMW 730, v/n /TL numurs/, Liepājā pa Sūnu ielu, virzienā no Ūliha ielas uz Dzintara ielas pusi. Bet pastāv strīds par to, vai /pers. A/ vadītajam automobilim priekšējo durvju stikli bija pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, gaismas caurlaidība 62 %.

Iestāde, pārbaudot amatpersonas pārsūdzēto nolēmumu, nolūkā objektīvi un vispusīgi izvērtēt visus lietas apstākļus, pieņēmusi arī paskaidrojums no amatpersonas- inspektora I.Burkēvica.

Konstatēts, ka, lai gan policijas amatpersonas noformētie dokumenti (arī protokoli un paskaidrojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas amatpersonu noformētajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas amatpersonas ir pieļāvušas nepilnības vai kļūdas paskaidrojumu sniegšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu*). Policijas amatpersonu paskaidrojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas amatpersonu sniegtās ziņas, kas ir apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr. 113007108 9.punktu*).

Norādīts, ka CSN 245.1.punkts nosaka, ka aizliegts braukt ar transportlīdzekli, kas aprīkots ar: priekšmetiem, stiklu pārklājiem, aizkariem, žalūzijām un tml., kas būtiski ierobežo redzamību transportlīdzekļa vadītājam tā tiešās redzamības zonā. Attiecībā uz stiklu pārklājumiem par būtisku redzamības ierobežojumu transportlīdzekļa vadītāja redzamības zonā tiek uzskatīti stiklu pārklājumi, kas padara priekšējā stikla (vējstikla) gaismas caurlaidību mazāku par 75% vai priekšējo sānstiklu (priekšējo durvju stiklu) gaismas caurlaidību mazāku par 70%. Latvijas APK 149.^{24} panta 20.daļa paredz atbildību par braukšanu ar automobili, kura stikli pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām. Par minēto pārkāpumu LAPK 149.^{24} panta divdesmitajā daļā paredzēts fiksēts naudas sods 85 *euro* apmērā.

Iestādes lēmumā atzīts, ka, lai konstatētu, ka persona izdarījusi Latvijas APK 149.^{24}panta divdesmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, jākonstatē, ka persona ir braukusi ar automobili, kura priekšējais stikls (vējstikls) pārklāts ar pārklājumu, kas padara tā gaismas caurlaidību mazāku par 75%, vai kura priekšējie sānstikli (priekšējo durvju stikli) pārklāti ar pārklājumu, kas padara to gaismas caurlaidību mazāku par 70%.

Kā izriet no policijas amatpersonas paskaidrojuma, mērījums veikts ar mērierīci Tint Meter Modei 200 sēr. Nr.L025034126, HI75034126, kas atbilst protokolā minētajam. Nav pamata apšaubīt mēriekārtas uzrādīto mērījumu. Turklāt, mērījuma uzrādīta gaismas caurlaidība 8% ir būtiska. Līdz ar to, secināts, ka sānstikla gaismas caurlaidība ir mazāka par 70% un tas neatbilst CSN 245.1.apakšpunkta prasībām.

Iestāde lēmumā atsaukusies uz Ceļu satiksmes likuma 16.panta 2.daļu, ja transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates laikā tiek konstatēts, ka transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un atbilst satiksmes drošības un vides aizsardzības prasībām un ir izpildītas citas normatīvajos aktos noteiktās prasības, kas saistītas ar transportlīdzekļu piedalīšanos ceļu satiksmē (piemēram., samaksāta transportlīdzekļa ikgadējā nodeva, samaksāts uzliktais naudas sods un veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana), transportlīdzeklim CSDD dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, Ceļu satiksmes likuma 16.panta 6.daļu, ka atļauju piedalīties ceļu satiksmē dod uz 12 mēnešiem, bet, lai nodrošinātu vienmērīgu transportlīdzekļu skaita sadalījumu gadā pa mēnešiem, šo termiņu var noteikt uz laiku līdz 13 mēnešiem, Ceļu satiksmes likuma 25.panta 2.daļu, ka vadītājam pirms izbraukšanas jāpārbauda, vai transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un nokomplektēts, kā arī jāseko transportlīdzekļa tehniskajam

stāvoklim ceļā.

Secinājusi, ka, neatkarīgi no tā, vai tehniskās apskates laikā tiek konstatēts, ka transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā, vadītājam katru reizi pirms izbraukšanas jāpārbauda, vai transportlīdzeklis joprojām ir tehniskā kārtībā, kā arī jāseko līdzi transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim ceļā.

Savukārt Latvijas APK 149.^{24}pantā ir noteikta atbildība par vairāku automašīnas tehniskajam stāvoklim izvirzītu prasību neievērošanu. Iestāde lēmumā secinājusi, ka atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņa laikā transportlīdzekļa vadītāju var saukt pie administratīvas atbildības, konstatējot LAPK 149.^{24}pantā minētās tehniskā stāvokļa problēmas.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar mērierīces Tint Meter Modei 200 lietošanas instrukciju pirms mērījumu veikšanas iekārta ir jākalibrē, ko savā paskaidrojumā norādījis arī jaunākais inspektors I.Burkēvics. Kalibrēšana notikusi saliekot kopā korpusu A ar korpusu B, vispirms pielīp korpuss B, ir jādeg 5 zaļām LED diodēm, tad ieslēdz korpusu A, dažu sekunžu laikā LCD ekrāns izgaismo 100 (šajā vietā rādījumi var būt arī „99" vai „101", kas ir pieņemami), tad iekārta ir noregulēta uz 100% gaismas caurlaidības. Konstatēts, ka amatpersona pirms uzsākusi stikla gaismas caurlaidības mērījumus, ir veikusi iekārtas kalibrēšanu, kā to nosaka mērierīces lietošanas instrukcija.

Vienlaicīgi ir konstatēts, ka amatpersona fiksējot mērierīces fiksēto mērījumu un noformējot administratīvā pārkāpuma protokolu nav aprēķinājusi mērījuma precizitāti, tas ir +/-2%, līdz ar to, aprēķinot fiksēto gaismas caurlaidība 62 % bija jāpieskaita 2%. Taču tā kā tas nemaina lietas būtību, tad šāda neprecizitāte, nevar būt par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

Iestādes lēmumā atzīts, ka /pers. A/ nav ievērojis CSN 245.1.punkta prasības un pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{24}panta divdesmitās daļas.

Lēmumā atsaucoties uz Latvijas APK 22.pantu, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, un 1.panta pirmo daļu, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, secināts, ka saskaņā ar Latvijas APK 243., 243.^{1} un 244.pantu par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PF 397606, VP Kurzemes RP KPB PPN SUR jaunākā inspektora I.Burkēvica paskaidrojums, pievienotie fotoattēli, mērierīces Tint Meter Modei 200 lietošanas instrukcija un /pers. A/ sūdzība.

Secināts, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

2015.gada 13.maijā /pers. A/ (turpmāk- sūdzības iesniedzēja) par Lēmumu iesniedzis sūdzību tiesā, lūdzot to atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt. Sūdzības iesniedzējs lēmumu uzskata par nepamatotu un pārsūdzējis to pilnā apjomā.

Sūdzības iesniedzējs uzskatu, ka viņam ir pamats apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti. Viņa ieskatā amatpersona personīgu motīvu dēļ bijusi ieinteresēta sūdzības iesniedzējam sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, jo starp viņu un policijas darbinieku radušās domstarpības saistībā ar darbībām ceļu satiksmes negadījuma vietā, kurā viena no iesaistītajām pusēm bijusi sūdzības iesniedzēja māte. Norādīts, ka atradies ceļu satiksmes negadījuma vietā (nevis vadījis automašīnu, kā norādīts protokolā), policijas darbiniekam norādījis uz nepilnībām (ka ceļu satiksmes negadījumā otras iesaistītās automašīnas vadītāja atstājusi negadījuma vietu un pēc negadījuma mainījusi savas automašīnas novietojumu, ka otrai vadītājai nav veikta alkohola pārbaude), uz ko saņēmis strupas atbildes. Pēc tam, kad beigusies CSNg noformēšana un no notikuma vietas evakuētas negadījumā iesaistītās automašīnas, ieraudzījis, ka otra satiksmes negadījumā iesaistītā persona sēdusies policijas automašīnā, ko gribējis uzfilmēt savā telefonā. Pēc kā policijas darbinieks pienācis pie sūdzības iesniedzēja, kurš sēdējis automašīnā, pieprasījis uzrādīt dokumentus, izteicis subjektīvus pieņēmumus, ka automašīnas logu stiklu tonējums neatbilst normatīvo aktu prasībām un licis sekot policijas automašīnai uz policijas iecirkni mērījumu veikšanai.

Policijas iecirknī amatpersona ar nezināmu mērierīci veikusi vairākkārtīgus mērījumus, konstatēti ļoti atšķirīgi mērījumi- 5 %, 16 %, 100 %, 107 %, 68 %, un visbeidzot 62 %., kas arī ir nofotografēts un fiksēts protokolā. Sūdzības iesniedzējs tam nav piekritis. Par mērierīces verificēšanu un lietošanas derīgumu nekādi dokumenti nav uzrādīti.

Sūdzībā norādīts, ka nav saprotams, kāds normatīvais akts ļauj policijas darbiniekam veikt šādu pārbaudi. Sūdzības iesniedzējs ir atsaucies uz Ceļu satiksmes likuma 16.pantu, ka transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate un transportlīdzekļu tehniskā kontrole paredz, ka transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate tiek veikta, lai kontrolētu transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī lai aktualizētu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvo sistēmu, atklātu meklēšanā esošos transportlīdzekļus un veiktu normatīvajos aktos noteiktās kontroles funkcijas, kas saistītas ar piedalīšanos ceļu satiksmē. Lai pastāvīgi kontrolētu to transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kuri piedalās ceļu satiksmē un kurus izmanto komercpārvadājumiem, tiek veikta transportlīdzekļu tehniskā kontrole uz ceļiem, 2004.gada 29.aprīļa Ministru Kabineta noteikumu Nr.466 „Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem", kuru 4.punktu, ka tehnisko kontroli uz ceļiem veic šim nolūkam speciāli apmācīts un atestēts transportlīdzekļu tehniskās kontroles inspektors.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, strīdus gadījumā ja policijas darbiniekam radās aizdomas, ka automašīnas tehniskais stāvoklis neatbilst normatīvo aktu prasībām, pārbaude bija veicama CSDD tehniskās apskates vietā, kur mēraparātu rādījumi ir ticami. Sūdzībā secināts, ka nav pieļaujama situācija, ka persona tiek saukta pie administratīvās atbildības un sodīta, izmantojot nepārbaudītu mērierīču rezultātus un mērījumus veikusi persona, kura nav tam apmācīta un atestēta.

Atsaucoties uz 2008.gada 25.augusta Ministru Kabineta noteikumiem „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu kalibrēšanu", norādīts, ka mērierīces kalibrēšanas sertifikāts nav ticis uzrādīts. Tāpat vērsta uzmanība, ka amatpersona ir acīmredzami pārkāpusi mērierīces lietošanas instrukciju un viss kopā sūdzības iesniedzējā rada pamatotas šaubas.

Sūdzības iesniedzējs uzskatījis, ka ņemot vērā policijas darbinieka veiktajos mērījumos konstatēto nelielo starpību līdz atļautajai gaismas caurlaidības robežai (-8 %, ņemot vērā pieļaujamo kļūdas procentu +/-2% tas sastāda -6 %), to, ka automašīna katru gadu izgājusi tehnisko apskati bez jebkādām piebildēm, ka pats sūdzības iesniedzējs neko logu tonējumos nav mainījis, tāpēc pastāvot saprātīgām šaubām par iespējami kļūdainajiem mērierīces rādījumiem attiecīgi pastāv arī šaubas sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Atsaucoties uz Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106 6.1.punktu norādīts, ka jāievēro nevainīguma prezumpcija.

Pamatojoties uz Latvijas APK 239.panta 1.punktu, sūdzības iesniedzēja ieskatā nav pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs pārkāpēja rīcībā, tamdēļ lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot sūdzībā izklāstītos apstākļus un argumentus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir apmierināma, pārsūdzētais lēmums ir atceļams, bet administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{24}panta divdesmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu un līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai ir konstatēts konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ 2015.gada 12.martā plkst.19:03 vadījis transportlīdzekli BMW 730, v/n /TL numurs/, Liepājā pa Sūnu ielu, virzienā no Ūliha ielas uz Dzintara ielas pusi.

Pastāv strīds par to, vai /pers. A/ vadītajam automobilim priekšējo durvju stikli bija pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, gaismas caurlaidība 62 %.

Pārkāpums fiksēts ar spektrofotometru Tint Meter Model 200 Serial Number Nr.LO25034126 un HI75034126. No lietas materiālos esošā mērierīces sertifikāta redzams, ka konkrētā mērierīce sertificēta 10.12.07. (lietas 13.lapa).

Likuma „Par mērījumu vienotību" 3.pants noteic, ka likuma mērķis tostarp ir aizsargāt patērētāju no neprecīzu un nepareizu mērījumu negatīvajām sekām. Savukārt šī likuma 6.pants noteic, ka mērīšanas līdzekļiem, kas pakļauti valsts metroloģiskajai kontrolei, jāatbilst šajā likumā un citos normatīvajos aktos izvirzītajām prasībām. Metroloģiskās prasības valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautajiem mērīšanas līdzekļiem un to metroloģiskās kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

Uz likuma „Par mērījumu vienotību" pamata izdoto Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikumā spektrofotometrs kontrolei un verificēšanai nav iekļauts. Tomēr, tiesas ieskatā, mērierīcēm, kuru mērījumi var radīt negatīvas sekas personai, uz kuru pamata personas rīcība tiek atzīta par administratīvi sodāmu, ir jābūt pakļautām saprātīgai un regulārai kontrolei.

Likumā „Par mērījumu vienotību" likumdevējs attiecībā par mērīšanas līdzekļu neatbilstības normatīvajiem aktiem kontroli starp verificēšanu un kalibrēšanu lietojis saikli „vai", kas, tiesas ieskatā, norāda uz nepieciešamību mērierīcei būt vai nu verificētai vai kalibrētai turklāt normatīvajos aktos noteiktajā periodiskumā.

Sekojoši Ministru kabineta 2008.gada 25.augusta noteikumos Nr.693 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu kalibrēšanu", kas arī izdoti uz likuma „Par mērījumu vienotību" pamata, spektrofotometrs ir iekļauts kalibrējamo mērīšanas līdzekļu sarakstā ar kalibrēšanas periodiskumu reizi divos gados, ko veic Latvijas nacionālais metroloģijas centrs. Kalibrēšanas mērķis saskaņā ar minēto noteikumu 3.punktu ir, lai nodrošinātu mērīšanas līdzekļa ticamus rādījumus.

Ņemot vērā, ka pārkāpums fiksēts ar spektrofotometru, kurš sertificēts 2007.gada 10.decembrī, lietā nav pievienoti pierādījumi, ka mērierīce ir kalibrēta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, tas ir reizi divos gados, un sūdzības iesniedzējs apšauba konstatētos mērījumus to nenoteiktības un mērierīces tehniskā stāvokļa dēļ, tiesa konstatē saprātīgas šaubas par administratīvajā pārkāpuma protokolā fiksēto ziņu patieso atbilstību un ticamību. Tiesai nav iespējams šīs šaubas novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam un līdz ar to konkrētajā gadījumā atzīstams, ka nav pierādīts Latvijas 149.^{24}panta divdesmitajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs, tas ir, ka /pers. A/ vadītajam automobilim stikli bija pārklāti ar pārklājumu, kas neatbilst CSN 245.1.punkta prasībām.

Latvijas APK 289.^{6}panta septītajā daļā noteikts, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, pirmkārt, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, [..].

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta pirmo punktu iesākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā, ka lietā esošie pierādījumi tiesai rada saprātīgas šaubas par pārkāpēja vainu (ka automobiļa tonētie logi nav atbilduši CSN 245.1.punkta prasībām), kuras nav iespējams novērst, jo tiesa pēc savas iniciatīvas pierādījumus neiegūst, tad atzīstams, ka /pers. A/ rīcībā nav Latvijas APK 149.^{24}panta divdesmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ sūdzību apmierināt.

Atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.20-19/109.

Izbeigt lietvedību /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF397606 par Latvijas APK 149.^{24}panta divdesmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2015.gada 1.jūlija.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere